

Povolání ke kněžství (KKC 1577 – 1580, YOUCAT 256; 258; 254)

Kdo může tuto svátost přijmout

V duchu dnešního druhého čtení můžeme říci: Svobodný věřící muž, který upřímně s Janem Křtitelem vyznává:

„Já nejsem Kristus, nejsem dokonce ani hoden zout Pánu opánky z nohou. Jsem jen hlas volající na poušti světa, připravte, otevřete srdce Pánu.“

Jan Křtitel ukazoval na Ježíše a to je i posláni kněze.

Kněz je ten kdo ukazuje na Krista, tím, že se na něho sám dívá, kdo vede ke Kristu tím, že k němu sám jde, kdo spojuje s Kristem tím, že je s ním sám spojen...

Hezky se to přirovnává k obrazu, který známe z květné neděle:

Kněz je jako oslík, který nese Krista: nesmí zapomenout, že lidé nemávají a nevolají hosana na něho, ale na Krista, kterému jako kněz slouží.

Muž, který chce přijmout posláni „být nositelem Krista“, je vhodným kandidátem na přijetí svátosti kněžství.

Povolání je dar

Jsou lidé, kteří od dětství jeví známky Božího volání. V Písmu dokonce nacházíme místa, kde jsou muži vyvoleni ke službě Bohu ještě před svým počtím. Naproti tomu jsou lidé, u kterých je povolání překvapením.

Kněžské povolání je dáno Božím plánem (Samuel) i modlitbou (sv. Augustin se stal knězem díky modlitbám a obětem jeho maminky).

Není to tedy nějaký úděl nebo osud, kterému se nedá vyhnout, ale je to Boží dar, který si můžeme vyprosít a který můžeme odmítnout nebo přijmout.

Je to dar, který respektuje naši svobodu a vyžaduje naši spolupráci.

Na začátku jeho přijetí obvykle stojí otázka:

„Pane, kde mne potřebuješ?“ „Co mám dělat, abych svůj čas na světě dobře využil?“

A před kněžským svěcením zní druhá důležitá otázka, kterou známe z Písma:

„Petře, miluješ mne? Ano? Tak pas mé ovce, pas mé beránky.“

Knězem může být jen ten, kdo objeví a prožije radost z Boha a kdo miluje Boha nade vše.

Každé povolání je originální

Bůh využívá přirozených schopností člověka, aby obdaroval celou církev. Každý kněz je jiný a má jiné dary, charismata, kterými slouží Bohu a lidem.

Proto se kněží nemají porovnávat, ale mají sloužit ze všech sil těmi dary, které jim Bůh svěřil.

Je dobré, když farníci objeví, čím je jejich kněz obdarovaný.

Když mu pomáhají, aby své dary rozvinul a všímají si nejen jeho neúspěchů a chyb, ale také jeho snahy a nadání.

Velikou pomocí jsou farníci, kteří se za kněze pravidelně modlí a obětují.

Povolání – dar pro církev

Další důležitou věcí, kterou je potřeba zmínit, je, že povolání ke služebnému kněžství je dar pro celou církev – tento dar leží na knězi, ale pečovat o něj musí celé farní společenství.

Jako může žena svého muže povznést či zkazit i farnost může knězi pomoci, aby se stal dobrým knězem, ale také ho může zničit pomluvami, odsuzováním, nezájmem...

Skrze dar kněžství chce Bůh vést svůj lid do nebe

Proto můžeme kněze přirovnat k navigaci, která nás má vést k cíli.

Navigaci tvoří dvě složky – hardware, což je krabička plná součástek a software – to jsou mapy, které se do krabičky nahrají.

Stejně i kněze tvoří hardware - muž s nějakými schopnostmi a vlastnostmi a software – kněžské povolání.

Jednodušeji řečeno kněz - muž je navigace a dar kněžství jsou mapové podklady, které ukazují cestu do nebe.

Obojí musí být v pořádku, jinak nastane problém.

I nejlepší navigace se skvělými mapami a nejkratší cestou do nebe je k ničemu, když o její služby nestojíme, když ji nedobijeme, nevystavíme signálu, nechráníme její program před viry...

Ani nejlepší kněží nám neprospějí, když je nechceme slyšet, když nemají zájem, když nepřijímají signál z nebe – Ducha svatého...

Jsou věci, o které se musí kněz starat sám, a jsou věci, ve kterých je odkázaný na pomoc a podporu svých farníků.

Kde se muž - kněz snaží a farnost ho podporuje, tam přináší dar kněžství požehnání.

My kněží vás potřebujeme. Potřebujeme vaši modlitbu, přátelství, pomoc.

Kdo pomáhá knězi v jeho dobrém díle, pomáhá Kristu

Chci poděkovat vám všem, kdo se modlíte nejen za bohoslovce a novokněze, ale i za kněze, kteří jsou unavení a vyčerpaní.

I když nesou mimořádný dar kněžství, zůstávají slabými lidmi, rostou a zrají, jako všichni ostatní lidé jsou očišťováni zkouškami a utrpením .

Jako může onemocnět lékař a potřebuje pomoc, může zhřešit či zmalomyslnět kněz a potřebuje pomoc.

Péče o dar kněžství, to je spolupráce muže, který tento dar přijal a farnosti, která přijala kněze.

Celibát

Vytváří knězi prostor, aby mohl zcela sloužit Bohu. Aby mohl jít kdykoli a kamkoli ho Bůh pošle.

Celibát neznamena, že kněz žije prázdný život bez životního partnera – partnerem kněze je Kristus.

Chvilé, které tráví muž se svojí ženou, prožívá kněz s Kristem.

Chvilé, kdy muž slouží své rodině, slouží kněz svým farníkům. Oni jsou jeho „druhou polovinou“.

Na závěr

vám chci říci, že děkuji Bohu, že mohu sloužit ve vaší farnosti.

Omlouvám se vám za své chyby a nedostatky, jsem jen oslík a občas dělám chyby, které mě pak mrzí.

Děkuji vám za vaši trpělivost a odpouštění, kterými mě v mé službě provázíte, i za to, že jste mi v mém povolání oporou.

Já vám děkuji a Bůh ať vám to svým požehnáním v hojné míře odplatí. Amen.